

Arbejdsydelse skulde være udtømt med Fordringen om 5 Timers dagligt Arbejde. I adskillige Kontorer bliver der ofte i betydelig større Omfang lagt Beslag paa Personalets Tid, og det er en Selvfølge, at samtlige Funktionærer i Centraladministrationen ikke blot i selve Kontortiden, men ogsaa i øvrigt maa stille deres Arbejds-kraft til Ministeriets Raadighed, naar og saa ofte det behøves.

I Kontortiden skal der stedsse være et saadant Personale til Stede, at der kan faas Oplysning om ethvert Anliggende, der falder indenfor Kontorets Omraade. Derimod kan det ikke findes nødvendigt, at det over alt skulde være ufravigelig Forskrift, at alle Kontorfunktionærer altid skulle være til Stede i hele den egentlige Kontortid. Et Forlangende herom vilde umuliggøre eller vanskeliggøre den hævdvundne Ordning, ifølge hvilken det tillades særlig Fuldmægtige og Assistenten med deres Ministerietjeneste at forbinde anden, privat Virksomhed, som oftest af juridisk Art. En saadan Tilladelse bør formentlig ogsaa fremtidig, for saa vidt Tjenestens Tarv tillader det, kunne indrømmes. I modsat Fald maatte Lønningerne til saadanne Funktionærer uden Tvivl bringes højere op, end man har ment at burde foreslaa. I denne Forbindelse kan det erindres, at Assistenterne nu som Regel først ansættes i en Alder af fra ca. 26—30 Aar eller endog derover, og at Oprykning til Fuldmægtigklassen gennemsnitlig først finder Sted henimod det 40de Aar. Derhos frembyder den overleverede Ordning den Fordel — der umiskendelig er saavel i Ministeriernes som i de paagældende Funktionærers egen Interesse —, at der gives dem Leilighed til at opnaa en videre Uddannelse end den, de ere i Stand til at skaffe sig i det enkelte Kontor, hvis Arbejdsfelt ofte kun giver en ensidig Udvikling. Paa den anden Side er det som hidtil en Selvfølge, at naar en Funktionær maatte have

opnaaet en saadan Tilladelse til ikke at være til Stede i hele den egentlige Kontortid, maa han udenfor denne, være sig i Kontoret eller hjemme, udføre det ham paalagte Arbejde.

Den samlede Udgiftsforøgelse, som nærværende Lovforslag medfører, vil, naar man til Udgangspunkt tager Aarsbeløbene den 1. Oktober 1906, udgøre circa 267,000 Kr. aarlig, nemlig:

Lønninger m. v. til Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd.....	266,604 Kr.
Lønning til Sparekasseinspektøren.....	900 —
tilsammen...	<u>267,504 Kr.</u>

Med Hensyn til Enkelthederne vedrørende denne Opgørelse, der udviser en samlet Lønforhøjelse for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd af henvend 25 pCt., naar man bortser fra de personlige Tillæg, der ere bestemte til Inddragelse, henvises til den vedføjede Sammenstilling, i hvilken de enkelte Klasser ere gennemgaaede ministerievis, følgende Finanslovens Paragraffer. Til Udgangspunkt har man taget Aarsbeløbene paa et bestemt Tidspunkt (1. Oktober 1906), hvorved der opnaas et nøjagtigere Resultat end ved at tage Gennemsnitsbeløbene (halv Begyndelseslønning og halv Slutningslønning), hvilket ved tidligere Beregninger af denne Art undertiden er sket. Ved denne sidste Beregningsmaade vilde Resultatet kun kunne være paalideligt, hvis Antallet af de i hver Klasse ansatte altid var lige fordelt over alle Lønningstrinene, hvilket ikke er Tilfældet, da der ordentligvis vil findes flere nærmere ved Begyndelses- end ved Slutningslønningen.